

Preek: Zoektocht naar thuis!

Gemeente van Christus,

De discipelen/volgelingen van Jezus zoals Petrus en Johannes en Jacobus lijken me toch dappere mannen toe. Ze hebben het toch maar aangedurfd om huis en haard achter te laten om Jezus te volgen. Jezus die ergens zegt: 'De vossen hebben holen, de vogels nesten, maar de Zoon van de mensen heeft geen steen waar Hij zijn hoofd op kan neerleggen.' Het is toch dapper om iemand te volgen zonder vast woon- of verblijfplaats. Kennelijk hebben ze het aangedurfd Jezus te vertrouwen.

Zeker, er waren momenten dat ze wel eens in de rats zaten. Als rondtrekkende groep volgers van Jezus maakten ze zich wel eens zorgen over eten en drinken en kleren. Maar toen had Jezus gezegd: 'Maak je geen zorgen over wat je zult eten of drinken of waarmee je je zult kleden. Kijk naar de vogels in de hemel, die hebben ook geen voorraadkast met voedsel...Het is jullie hemelse Vader die ze voedt. Wel, wanneer jullie hemelse Vader dat al doet met die vogeltjes, hoe veel te meer zal Hij voor jullie zorgen. Jullie hemelse Vader weet wel dat jullie dat alles nodig hebben. Maak je geen zorgen voor morgen.' Mt 6.

Kijk, dat had hen gerustgesteld: Oké, dat waren ze even vergeten. Geen paniek, de hemelse Vader zorgt. En Jezus zegt het en Jezus is nog bij ons. En je kunt niet anders zeggen: Met Jezus en ook met elkaar hebben ze het goed. Ze voelen zich veilig en geborgen bij Jezus. Ze voelen zich bij Hem thuis. Geen paniek!

Maar nu schiet hen toch wel echt de schrik in de benen. Waarom? Ze hebben, zo lezen we in Johannes 13 een geweldige maaltijd met Jezus...maaltijd dat is plek van verbondenheid en intimiteit. Maar hoe mooi en warm het lamplicht in die eetzaal ook was, donkere schaduwen kropen meer en meer over de muren.

Allereerst al dat Jezus zelf bedroefd werd- Joh 13:21. Ja, daar wordt je niet vrolijk van...maar erger wordt het nog- en beschamend ookeens- wanneer Jezus zegt: 'één van jullie zal Mij verraden'- Joh 13:21. Dat is natuurlijk onthutsend. Het ergste dat er is in een familie/vriendenkring: Dat de één de ander verlinkt. En ze weten van elkaar ook nog niet eens wie. Dat maakt het voor hen allemaal onveilig.

Aan het eind van de maaltijd zegt Hij ook nog eens tegen Petrus: "Voor het morgen is heb je Mij driemaal verloochend." Onthutsend.

Maar het ergste was toch wel dat Jezus tegen hen zei: 'Kinderen, Ik blijf nog maar een korte tijd bij jullie! En waar Ik heenga kunnen jullie niet komen!' Joh 13:33. Jezus zal hen verlaten! Zij zullen alleen achterblijven!

Ik denk dat er heel wat mensen zijn die weten hoe dat voelt: Verlaten worden...alleen achterblijven. Dat overkomt ons allemaal vroeg of laat. Soms op zo'n bittere manier van scheiding, uit huis gezet worden, door verlies van je man/vrouw/kind.

Zo ongeveer voelt het voor de discipelen. Op slag is alle veiligheid en geborgenheid weg. En die hadden ze bij Jezus voluit. Hij zorgde, Hij leidde, Hij had wijze woorden van troost en bemoediging.

Hij was erbij! Zeker ook bij de maaltijd vonden ze datgene wat een mens het allermeest nodig heeft: Geborgenheid, een Thuis.

En nu op slag valt dat weg. Vreselijk. En wat zegt Jezus dan: 'Wees niet ongerust' Joh 14:1. Andere vertalingen: 'Wees niet geschokt.' Geen paniek. Nou ja....je bent in alle staten, want je thuis valt weg, je veilige plekje...geen geborgenheid meer. Ontheemd.

Dat is het ergste dat een mens kan overkomen. Tot het mens zijn behoort een woning. Letterlijk 'de beschermende muren en het bergend dak'(- van Niftrik). Een plek waar je na je werk vermoeid terugkeert om rust en vrede te vinden en in die ruimte weer tot jezelf te komen. Maar ik bedoel ook meer dan een dak boven je hoofd. Thuis is ook met vader en moeder en anderen samen zijn, samen leven in lief en leed. Te midden van en verbonden met je familie en bekenden, met vrienden in en uit...thuis met zijn eigen geur en kleur en licht. Een plek waarvan je zegt: 'Hier kom ik weg, veur mien hiele leben bin ik met dizze horizon verweben'

En wanneer die horizon ontbreekt ...dan voel je je ontheemd. Dan krijg je heimwee (Duits: Heimsuchung). Dan ga je op zoek naar je wortels, je roots, je thuis...

De tweeling Arnout en Sander Brinks, leden van onze gemeente, vormen samen het duo met de naam Tangarine, voor kijkers misschien al wel bekend van TV. Onlangs gaven ze een nieuwe CD uit. Op een indringende manier zingen zij over die zoektocht naar je roots, je thuis. Onder anderen in het nummer Seek en Sigh. (Shot 9)

.....

'Ik leefde op mezelf

Er waren vier muren om mij heen

Ik heb al heel lang gewacht

Maar er was niemand om mij vast te houden/ die mij vasthield.

Maar de openstaande weg liet zien dat deze eenzame weg bedoeld was om onbekend te blijven.

Refr:

Maar deze tijd ligt achter mij als een weg die ik heb afgelegd.

Het is allemaal voorbij en uit het zicht verdwenen.

Klachten waren er van tijd tot tijd

Maar ze zijn voorbij en uit het zicht verdwenen.

Ik verborg me voor de wereld.

Er was iets met me aan de hand

Ze hebben mijn angsten wel gezien

Maar je kon er nergens mee heen.

En niemand scheen te begrijpen

Dat dit eenzamen pad bedoeld was voor mij alleen...

Alleen gelaten...dat gevoel bekruipt de discipelen, wanneer Jezus spreekt over Zijn afscheid en zegt: Ik ga heen. Dan voelen ze zich als wezen achtergelaten worden. Geen wonder, want er was een innige band tussen Jezus en Zijn discipelen – iets wat we vandaag noemen: soulmates- Jezus noemt ze in Joh 13: 33: ‘Kinderen’, dat is niet kleinerend bedoeld, maar juist warm, waarderend...En omgekeerd is dat ook zo: van de discipelen naar Jezus...ze hadden Jezus lief. Zelfs zo sterk dat Petrus bereid is Jezus te volgen ook al komt hij erbij om: “Ik wil mijn leven voor U geven”- Joh 13 : 37. Er komt uiteindelijk geen spat van terecht...Hij verloochent Jezus zelfs driemaal..., maar de intentie van Petrus is natuurlijk geweldig: ‘Ik laat me nooit van U scheiden’...dat zegt genoeg. En nu gebeurt het tòch. Het gaat tòch gebeuren: ‘Ik ga heen’!

En dan zegt Jezus: ‘Wees niet ongerust’. Geen paniek. ‘Vertrouw op God en op Mij’. Letterlijk: ‘Blijf op God en Mij vertrouwen.’ Dat is vooreerst de enige remedie voor een verdrietig en verslagen hart. Hou er aan vast dat God God is en blijft ook al stort je wereld in! Hou er aan vast dat Jezus de Heiland en Helper is, groot van kracht, ook al stormt het om je heen. Ook al snap je Gods weg en leiding met je leven niet en krijg je geen antwoord op al je vragen. Het moet zoiets worden als wat in Opw 687 gezongen wordt:

‘Zijn wil aanvaarden als een kind, dat blindelings en stil. U vertrouwt, vrede vindt.’

Of mogelijk voor jou meer bekend:

‘Loop ik met gesloten ogen, naar het onbekende land.’

Jezus zegt tegen zijn discipelen en tegen jou en mij: “Blijf je geborgenheid vinden bij God en Mij.’

En daar is alle reden toe, want zo zegt Jezus: “In het huis van Mijn Vader zijn veel kamers/ veel woningen.. Als dat niet zo was, dan zou ik niet tegen jullie gezegd hebben, dat ik heenga om jullie een plaats/plek te bereiden.’

Geweldig! Hier gaat Jezus in op de diepste nood en de diepste behoefte van ieder mens: Hij biedt je een veilige plek aan, een woning, het Vaderhuis!

Opmerkelijk dat dit de enige tekst is in heel de Bijbel die de plek bij God zo noemt: Vaderhuis. Als het in de Bijbel gaat over de plaats bij God dan vind je daar veel vaker de woorden: de hemel, de heerlijkheid, of komen in Zijn Koninkrijk...Maar juist hier noemt Jezus die plek bij God ‘Vaderhuis’.

Prachtig en pastoraal! Want tegenover de grootste ongeborgenheid zet de Here Jezus zo de grootste geborgenheid die wij nodig hebben: Vaderhuis. Thuishuis voor altijd. Dat hebben we nodig: een woning...Zonder dat blijft de mens een zwerver en een zoeker. Dan wordt het leven constant een ‘seek en sigh’, een zoeken en zuchten van verlangen naar die ene plek waar je veilig bent en geborgen bent.

Tommy Wierenga, de winnaar van de Libris-literatuurprijs 2013, schreef over dat verlangen een prachtig boek. ‘Dit zijn de namen’. Hij tekent in zijn boek een groepje welhaast naamloze mensen...een man, vrouw, jongen, een Afrikaan. Een tel vreemde en toch herkenbare types bij elkaar, maar allemaal met één verlangen: De grens over naar het nieuwe rijke beloofde land. Misleid door mensensmokkelaars, menen ze dat ze al de grens al zijn overgekomen en in het nieuwe veilige land gekomen zijn....Maar ze zitten nog in een verschrikkelijke woestijn met alle ontberingen vandien: hitte, kou, honger en dorst. Maar hoop doet hen dag in dag uit wankelend voortgaan. Tot ze

een stad bereiken en menen: Hier is het veilig, geborgen, eten, drinken. Thuis. Maar nee, dat is het niet: Ze bevonden zich nog altijd in het oude land vol misdaad, corruptie en geweld. Pas aan het einde van het verhaal/van het boek lopen vader en zoon echt naar de grens van het nieuwe land, dat schittert vol pracht en praal aan de overzijde. Ze zien het in de verte, maar ze kunnen er niet in. De grens is hermetisch afgesloten. Het is alsof Tommy Wierenga ons wil zeggen: Mensen, je droomt je het vaderland en het vaderhuis hier en nu, en je denkt dat je er al bent. Maar je bent er nog niet. Daarom houden mensen heimwee naar daar. Want we willen immers allemaal van A naar Beter. Je trekt verder omdat je uiteindelijk daar wilt komen.

Wel, zegt Jezus, in het huis van Mijn Vader zijn veel kamers/woningen!

Dan moeten we hier niet denken aan een prachtig herenhuis of zo, of een soort appartementencomplex. Nee, de discipelen, oosters als ze zijn, zullen ongetwijfeld daarbij gedacht hebben aan een plaats voor hele families, compleet met arbeiders en vee. Meestal bestond dat dan uit een groep tenten of hutten of anderen woningen rondom de grote tent/woning van vader. Daar is bescherming, beschutting, geborgenheid. Vaderhuis. Het is de plaats waar je wortels liggen. 'Hier kom ik weg'. Plaats waar je thuis hoort. De plek van je bestemming.

Het is een vaderhuis 'met vele woningen' zegt Jezus. Er is ruimte bij God de Vader. Iedereen kan erbij! Er is ook plaats voor jou! Jij bent ook welkom!

Maar ja...hoe kom je bij God terecht? Hoe kom je het Vaderhuis binnen? Hoe bereik je je bestemming? Loop je niet, net als die vreemde gasten in het boek van Tommy Wieringa, dood in de woestijn van het leven? Houdt het niet halt bij de grens van de dood? Is het laatste niet als op het Balloërveld: een (keltische) grafheuvel, een hunebed?

Nee, zegt Jezus: 'Als die plek er niet was, als die plek onbereikbaar was, dan zou Ik toch niet tegen jullie gezegd hebben dat Ik heenga om jullie een plaats te bereiden? 'Nu ga Ik heen'. Dat is vreselijk schrikken voor de discipelen. Maar Jezus zegt erbij waarom Hij weggaat: 'Om jullie een plaats te bereiden in het Vaderhuis.'

Wanneer wij onze kinderen in ons Thuishuis willen ontvangen/wanneer u logees wilt ontvangen, dan moeten de logeerkamers op orde zijn. De praktijk is dat eigenlijk het hele huis wat over de kop gaat: stofzuigen, poetsen, alles glad. Eten en drinken, een bloemetje op tafel en ga zo maar door. Maar 't is ook andersom: Ook onze kinderen/ uw logees moeten er klaar voor zijn: hun koffers pakken, op tijd vertrekken, de juiste weg gaan, in een juiste stemming arriveren.

Wel, zegt Jezus meerdere keren 'Jullie kunnen Mij nu nog niet volgen.' Jullie kunnen daar nu nog niet komen.'- Joh 13:33. Vgl Joh 8:22 waar Jezus zegt tegen de Joden: 'Ik ga weg, en u zult Mij zoeken. Maar u zult in uw zonde sterven. Waar Ik naartoe ga, daar kunt u niet komen.' Eerst moet Jezus 'plaats bereiden'. En dat is voor Jezus niet maar wat tafels en bedden schikken en de stofzuiger erdoor, nee dat betekent voor Jezus dat Hij Zijn leven moet geven aan het kruis van Golgotha om ons met God te verzoenen. Door Zijn leven te geven op het kruis van Golgotha bedekt de Here Jezus door Zijn bloed onze zonden en brengt Hij ons in relatie met God. Het brengt ons in de lichtkring van Gods genade en liefde. We zijn vanuit onszelf niet geschikt om bij God te zijn/te wonen. Bij ons is er het vuil van de verkeerde dingen, onze zonden, onze schuld bij God de Vader. Ongelovig als we vanuit onszelf zijn, lopen we juist bij God de Vader vandaan om ons ons eigen leventje op onszelf te

bouwen zonder God. Hoe zul je het, wanneer je het zo verknalt hebt, bij God de Vader ooit weer welkom zijn? Dan wanneer Jezus, als je grote broer, de straf voor jouw zonden op zich neemt. Jezus zegt: Ik ga heen...allereerst om dat te doen. Voor jou! Hij is gaan staan onder het oordeel van God over uw en mijn leven. Maar als Hij dat gedaan heeft/dat volbracht heeft, dan scheurt het voorhangsel van de tempel, dan gaat de hemel open. Dan springt om zo te zeggen het Vaderhuis van 't slot. Als een uitnodiging voor u en jou en mij. Hebr. 10:19: 'Broeders en zusters, dankzij het bloed van Jezus kunnen we zonder schroom binnengaan in het heiligdom, omdat Hij voor ons met Zijn lichaam een weg naar het nieuwe leven gebaad heeft.'

En Jezus wil graag dat we die weg inslaan, want Hij wil ons niet kwijt. Integendeel. Hij zegt tegen Zijn discipelen: 'Ik ga heen om u plaats te bereiden. Wanneer Ik een plaats voor jullie gereedgemaakt heb, kom Ik terug. Dan zal Ik jullie meenemen, en dan zullen jullie zijn waar Ik ben'. Dat is wat Jezus zegt en dat is waar Jezus om bidt: Dat we uiteindelijk komen waar Hij is. Dat is Zijn verlangen. In Joh 17 bidt de Here Jezus tot Zijn Vader voor hen die bij Hem horen: 'Vader, U hebt hen aan Mij geschonken, laat hen dan zijn waar Ik ben. Dan zullen zij mijn grootheid/heerlijkheid zien...' - vs 24.

Wie in Jezus gelooft leeft met dat uitzicht. Jonge mensen en oudere mensen. Zoals br. en zr. Pater van onze gemeente. Allebei al dik in de 80, bijna 65 jaar getrouwd. Zij leven op huis aan of zoals we in het Drents zeggen: 'Op huus an'.

Shot 10 Interview met br. en zr. Pater.

Zij weten de weg naar het Vaderhuis. Zij weten door Gods genade dat ze uiteindelijk hun bestemming bereiken. Jij ook?

Zelfs de discipelen hebben er moeite mee. Jezus zegt: 'Jullie weten de weg.' Het kan je nu duidelijk zijn hoe je zoektocht naar thuis, je hang naar geborgenheid vervuld kan worden. En toch ze begrijpen het niet. Tomas, één van de discipelen zegt: 'We weten niet eens waar U naar toe gaat, Heer, hoe zouden we de weg daarheen dan kunnen weten!'

Tomas als een wandelaar of fietser bij zo'n ANWB- paddenstoel. Het staat er duidelijk op waar en waarheen, maar hij ziet het niet.

Zo zijn wij, misschien jij ook wel. 'Ik weet het niet hoor'. 'Ik heb daar niet zo'n verstand van'. 'Ik ben niet gelovig opgevoed' en zo blijf je a.h.w. maar dralen bij zo'n ANWB-paddenstoel of je blijft rondjes fietsen zonder ooit je bestemming te bereiken.

Tomas zegt: 'Hoe zouden we de weg weten!?' Dan is Jezus klaar en duidelijk: 'Ik ben de Weg, de Waarheid en het leven. Niemand kan bij de Vader komen, niemand kan echt thuiskomen, dan door Mij.'

Door Jezus te vertrouwen, door Hem in het geloof te aanvaarden leer je God de Vader kennen. Wie Jezus vertrouwt wordt voor altijd in de gemeenschap van de Vader getrokken. Nu al in dit leven, maar ook wanneer je sterft en uiteindelijk dan wanneer Jezus terugkomt in heerlijkheid.

Wie in Jezus gelooft komt thuis, voor altijd.

Amen.